

WARSZTATY ARCHEOLOGICZNE — FUNERALIA LEDNICKIE 2

Jedną z form działania poznańskiego oddziału SNAP stało się organizowanie warsztatów archeologicznych. Obok tematyki poświęconej kaflarstwu, podjęto drugi temat związany z problematyką badań cmentarzysk. Pierwsze warsztaty poświęcone tym zagadnieniom odbyły się w 1994 r. (J. Wrzesiński, Warsztaty archeologiczne — Dziekanowice 22, WSA 3, 1995). Drugie spotkanie odbyło się na Ostrowie Lednickim w maju 1999 r. Zamierzeniem inicjatorów warsztatów (W. Dzieduszycki, J. Wrzesiński) jest organizowanie corocznych, systematycznych spotkań na Ostrowie Lednickim. Podejmowane będą każdorazowo inne zagadnienie związane z badaniami na cmentarzyskach niezależnie od ich chronologii. Do udziału w warsztatach zapraszani są nie tylko archeolodzy, ale historycy, antropolodzy, etnologzy, a także przedstawiciele innych dyscyplin związanych z pracami, badaniami i interpretacją badań nad cmentarzyskami. Dla organizowanych na Lednicy Warsztatów przyjęto ogólną nazwę Funeralia Lednickie. Drugie spotkanie poświęcone było odmiennym pochówkom często spotykanym na cmentarzyskach różnych kultur i okresów, a określanym wspólną nazwą „czarownice”.

Wprowadzeniem do dyskusji były wystąpienia W. Dzieduszyckiego, J. Strzelczyka i J. Wrzesińskiego. Liczny udział uczestników (ponad 50 osób) i ożywiona dyskusja pokazały, iż problematyka odmiennych pochówków jest nie tylko interesująca, ale wymaga podjęcia bardziej systematycznych prac. W toku dyskusji stało się jasnym, iż przyczyny odmiennego sposobu chowania zmarłych są bardzo różne. Pełniejsze wyjaśnienie powodów specjalnego traktowania niektórych zmarłych można podjąć w oparciu o bardziej wszechstronne studia interdyscyplinarne.

Dzięki przychylności, oraz współpracy grona zainteresowanych udało się zebrać materiały, które złożyły się na wspólną publikację. „Czarownice. Funeralia Lednickie 2”, red. J. Wrzesiński, Wrocław–Sobótka, 2000.

Jacek Wrzesiński